

vidt, at man tænkte paa at optage disse Byers Stationer i sig. Der var hos ingen af dem Tanke om Andet end et midlertidigt Anlæg, end at gjøre et midlertidigt Offer, idet man sagde: vil Telegraphoverbestyrelsen ikke paa Statens Begne gjøre det Offer allerede nu at optage vore Byer i Telegraphnettet, saa ville vi for egen Regning gjøre Offeret nu i Forventning af, at den Tid ikke kan ligge fjern, da de Linier, vi anlægge, ville blive optagne blandt Statstelegraphens Linier. Byerne paatog sig altsaa dette store Ansvar, som virkelig for nogle af dem var overordentlig stort, et saa stort Pengeoffer, at jeg næsten troer, at man kan sige, at de paagældende Communalbestyrelser aldrig vilde have kunnet forsvare at gjøre Offeret, naar det ikke var skeet under den faste Forudsætning, at det kun vilde blive af midlertidig Varighed. De anlagde derfor Linierne nøiagtigt efter samme Theori som Statstelegraphens Linier. Materialer, Anlægget, Alt blev nøiagtigt saaledes som ved Statstelegraphen og saaledes, at Staten, naar den overtog Linien, kunde finde et færdigt Apparat, som strax kunde overtages uden yderligere Udgifter, men hvad skete? Den Tid kom, da Statstelegraphen skulde udvide sit Net til disse Egne, men den sagde da: de og de Linier ere allerede privat anlagte, der behøve vi altsaa ikke at haste, lader os hellere udstrække os til Nabopladserne, til Flækkerne og de mindre Nabobyer, og sørge for, at disse ogsaa kunne komme med. Følgen af, at Communerne først havde staaet Risicoen ved at lade disse Telegraphstationer anlægge, blev altsaa, at de kom til vedvarende at bære Tabet ved Liniernes Bevarelse, og det maa her bemærkes, at dette Tab virkelig falder uforholdsmæssig tungt paa Communerne, thi de ere ikke stillede saaledes som Statstelegraphen, der, naar en ny Linie anlægges, faaer ikke alene Indtægten paa denne Linie, men ogsaa paa alle de gamle Linier, som have Forbindelse med denne Linie, og som gennem deres Telegraphstationer oppebære Indtægten af de Depecher, der skulle befordres paa den. Uagtet nu ganske vist Finantsbestyrelsen og Telegraphvesenets Overbestyrelse have været overordentlig humane imod Indehaverne af de private Linier,

har dog Forholdet været saaledes, at Statstelegraphen har havt alle Fordelene, medens Communerne og de, der løbe Risicoen, have maattet bære Tabet. Naar man nu altsaa siger: lader os skyde Sagen ud, saa svarer jeg ja, men dette er en yderligere Misbrug af den Tillid, hvorunder Communerne i sin Tid anlagde Linierne, thi Communerne have været fuldt berettigede til at sige: fordi vi ere gaaede forud med at paatage os et Offer, som Staten ikke vilde bringe, skal man dog ikke lade os bære det ud over den Tid, hvori Staten havde tænkt at lægge det paa vore Skuldre. De vare berettigede til at sige: hvis Staten vil vente 3 Aar med at anlægge disse Linier, saa ere vi villige til at bære Tabet i disse Aar, men vi gjøre siffer Regning paa, at Staten, naar den Tid er gaaet, ikke vil misbruge Veiligheden til at sige: der er der jo eengang anlagt Linier, saa kunne de jo bære Tabet, indtil det convenerer os at overtage Linierne. Det er denne Fordring, jeg har gjort mig til Talsmand for. Jeg har ingen personlig Interesse af Spørgsmaalet, jeg kan ikke engang sige, at jeg har nogen overordentlig Interesse for dem, som først have reist denne Sag; men det forekommer mig, efter det nøie Kjendskab, jeg har til disse Forhold, hvorunder Linierne oprindeligt bleve anlagte, at man staaer i Begreb med at gjøre en stor Uret imod disse Communer, og det er dette, som jeg mener bør undersøges i et Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig, naar Tiden dertil kommer, at foreslaae et særligt Udvalg nedsat, thi det er ikke det finantsfelle Spørgsmaal, som er Hovedsagen, men Hovedsagen er at trænge tilbunds i de Forhold, hvorunder disse private Linier i sin Tid bleve anlagte, og saa veie billigt og retfærdigt, hvorvidt man har sat sig paa en rigtig Fod overfor disse Linier.

Finantsministeren: Naar der idag er lagt særdeles Vægt paa, at man skulde vise de vedkommende Communer eller Actiehavere al Imødekommen og Velvillie, da er jeg selvfølgelig af den Overbeviisning, at disse Hensyn ere tagne ved det Lovforslag, jeg har havt den Ære at forelægge. Jeg maa med det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valg